

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 25T/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223010225
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Molitorys
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2024:2223010225.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda samosudkyňou JUDr. Danou Molitorys v trestnej veci obžalovanej: I. I., T.. XX.XX.XXXX D. S. G., U. H. U. R., H. C. F. XXXX/XX, K., B. S. G., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.04.2024 v Dunajskej Strede takto

rozhodol:

obžalovaná I. I., T.. XX.XX.XXXX D. S. G., U. H. U. R., H. C. F. XXXX/XX, K., B. S. G.

sa uznáva za vinnú, že

dňa 05.01.2022, deň nasledujúci po dni uplynutia lehoty na dobrovoľné nastúpenie výkonu trestu určenej v uznesení Okresného súdu Dunajská Streda pod číslom konania 18T/4/2021, ktoré prevzala dňa 30.12.2021 na adrese svojho prechodného bydliska v Gabčíkove, Zelená 1211/14, okres Dunajská Streda, a všade tam, kde sa zdržiavala do zadržania, bezdôvodne nenastúpila na výkon trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda pod číslom 18T/4/2021 zo dňa 16.07.2021, pričom do výkonu trestu odňatia slobody bola dodaná až dňa 15.02.2022 na základe príkazu Okresného súdu Dunajská Streda, príslušníkmi Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede,
t e d a

marila výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpila výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l a

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Za to jej ukladá

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Dunajská Streda bola dňa 28.03.2023 doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda č. X C. XXX/XX/XXXX-X zo dňa 27.03.2023 na obvinenú I. I., T. XX.XX.XXXX D. S. G. (ďalej len „obvinená“ alebo „obžalovaná“) pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.04.2024 obžalovaná v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a ľutuje spáchanie činu. Obžalovaná na otázky súdu uviedla, že rozumie podstate skutku, ktorý je jej kladený za vinu; bola ako obvinená riadne poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, o možnosti radiť sa s obhajcom o spôsobe obhajoby; takisto uviedla, že rozumie právnej kvalifikácii skutku, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona; rovnako bola oboznámená s trestnou sadzbou a teda vedela, aký trest jej v prípade uznania viny hrozí. Jej vyhlásenie bolo dobrovoľné a dobrovoľne za prítomnosti obhajcu uznala svoju vinu. Vzhľadom na to, že obžalovaná odpovedala kladne na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku, súd prijal uvedené vyhlásenie obžalovanej, ktorému nasvedčujú aj ďalšie dôkazy zadovážené v prípravnom konaní. Z dôkazov zadovážených v prípravnom konaní vyplýva, že konaním obžalovanej boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Vyhlásením o vine, ktoré súd prijal, sa obžalovaná vzdala práva na dokazovanie viny. Súd zároveň vyhlásil, že nevykoná dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku.

Vzhľadom na súdom prijaté vyhlásenie obžalovanej, súd ju uznal vinnou zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Obžalovaná vyhlásením v zmysle § 257 Trestného poriadku potvrdila svoju vinu v rozsahu, v akom bola obžaloba podaná a súd uznal vinu obžalovanej v celom rozsahu, čím sa rozsah dokazovania obmedzil iba na dokazovanie súvisiace s ukladaným trestom, náhradou škody a ochranným opatrením. Z hľadiska právnej kvalifikácie súd posúdil konanie obžalovanej v súlade s právnou kvalifikáciou v podanej obžalobe.

Podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpi výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Objektom trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 Trestného zákona je záujem spoločnosti na riadnom a ničím nerušenom výkone rozhodnutí súdov alebo orgánov verejnej moci. Objektívna stránka podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona spočíva v marení alebo podstatnom sťažení výkonu rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že páchatel' bez vážneho dôvodu nenastúpi výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom. Rozhodnutím súdu na účely tohto zákonného ustanovenia sú akékoľvek rozhodnutia deklarujúce práva alebo ukladajúce povinnosti, o marenie ktorých pôjde spôsobom predpokladaným v § 348 Trestného zákona. Marením alebo podstatným sťažením sa rozumie, že rozhodnutie, ktoré má byť v čase činu vykonané, fakticky v dôsledku konania páchatel'a nie je vykonané a vykonať ho nemožno alebo je vykonané za podstatne sťažených podmienok. Neznamená to však, že výkon rozhodnutia by bol zmarený, t.j. že by ho už nebolo možné vykonať vôbec. Subjektom trestného činu môže byť iba trestne zodpovedná fyzická osoba, na ktorú sa vzťahuje jedna z tam uvedených povinností alebo podmienok, spravidla vo forme rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci. Subjektívna stránka vyžaduje úmyselné zavinenie.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.04.2024 vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovanej, oboznámením podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 18T/4/2021 a pripojeného probačného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 53Pr/1/2023, ako aj oboznámením podstatného obsahu listinných dôkazov - odpoveď na lustráciu v registri obyvateľov zo dňa 25.04.2024, odpis registra trestov zo dňa 25.04.2024, výpis z evidencie CESDAP zo dňa 25.04.2024, odpoveď na lustráciu v registri Sociálnej poisťovni zo dňa 25.04.2024 a odpoveď na lustráciu v registri Generálnej prokuratúry zo dňa 25.04.2024.

Obžalovaná I. I. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.04.2024 k svojim osobným, majetkovým a rodinným pomerom uviedla, že je doma so štyrmi maloletými deťmi a najmladšie je ešte doma,

v septembri začína škôlku. Uviedla, že je slobodná a je na predĺženej materskej dovolenke, žije z rodičovskej dávky a rodinných prídavkov, je nemajetná. Obžalovaná vypovedala, že žije s otcom jej detí v spoločnej domácnosti, žijú v jeho dome v Gabčíkove. K pohnútke uviedla, že nenastúpila kvôli deťom, vtedy mali všetci covid a najmladšia mala iba rok. Doplnila, že predmetnú informáciu súdu bezprostredne neposkytla.

V odpise registra trestov má obžalovaná 3 záznamy za obdobie od roku 2011 do roku 2021, všetky za majetkovú trestnú činnosť (vo všetkých troch prípadoch sa dopustila krádeže), za ktorú jej boli uložené tak podmienené ako aj nepodmienené tresty odňatia slobody. Zo správy z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo dňa 25.04.2024 vyplynul vo vzťahu k obžalovanej za posledných päť rokov 1 záznam - priestupok na úseku cestnej premávky. Z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni zo dňa 25.04.2024 vyplynulo, že obžalovaná bola v období od 05.04.2022 do 19.12.2022 pracovne zaradená v ÚVTOS Nitra. Z odpovede na lustráciu v registri generálnej prokuratúry zo dňa 25.04.2024 vyplynulo, že aktuálne voči obžalovanej nie je vedené žiadne ďalšie konanie. Z odpovede na lustráciu v registri obyvateľov zo dňa 25.04.2024 vyplynulo, že obžalovaná je slobodnou matkou 5 detí, z toho 4 sú ešte neploleté.

Súd dáva do pozornosti, že v súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukládanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti.

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútka páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Súd ďalej vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu, a to objektívnej stránky (spôsob spáchania

činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútky), subjektu (osoba páchatela) a ďalej vyhodnotil prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti ako aj pomery páchatela a možnosti jeho nápravy.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovanej súd zistil, že obžalovaná bola už mnohonásobne súdne trestaná (celkom 3 záznamy v registri trestov). Hoci sa ohľadom jedného odsúdenia na obžalovanú hľadí, akoby nebola odsúdená, z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že fikciu neodsúdenia nie je možné stotožňovať s „fikciou“ nespáchania trestného činu; ide o dve rôzne právne skutočnosti, ktorých účinky nie sú rovnaké a aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe obžalovaného, o spôsobe jeho života, o jeho sklonoch páchať trestnú činnosť, pričom § 34 Trestného zákona oprávňuje súd pri posudzovaní osobného profilu obžalovaného prihliadať aj na takéto odsúdenie.

Súd pri ukladaní trestu u obžalovanej prihliadol ako na poľahčujúcu okolnosť, že k spáchaniu trestného činu sa obžalovaná priznala a skutok úprimne oľutovala (§ 36 písm. l/ Trestného zákona), zároveň u nej zistil jednu prítiažujúcu okolnosť, a to skutočnosť, že už bola za trestný čin odsúdená (§ 37 písm. m/ Trestného zákona). Vychádzajúc z vyššie uvedeného a vzhľadom na rovnaký pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností (1:1) súd pri stanovení trestu aplikoval § 38 ods. 2 Trestného zákona, pretože pri rovnakom pomere poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností sa trestná sadzba, podľa ktorej sa trest ukladá nemení s tým, že základná trestná sadzba, z ktorej súd vychádzal bola podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona 0 až 2 roky a uložil obžalovanej trest vo výmere 4 mesiace, teda na dolnej hranici základnej trestnej sadzby.

Súd dáva do pozornosti, že cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcný postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy, vychádzajúc zo zásady punitur, nepeccetur (trestá sa, aby nebolo páchané zlo). Trest (osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Aj keď trestnou sadzbou zákonodarca v súlade so zásadou nulla poena sine lege (žiadene trest bez zákona) stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/9/2010 zo dňa 16. apríla 2013).

Súd mal vo svetle uvedeného za zrejmé, že obžalovaná má sklony k trestnej činnosti, pričom uložené tresty odňatia slobody pozitívne neovplyvnili obžalovanú v ďalšom spôsobe jej života. Súd dospel k záveru, že vzhľadom na nenapraviteľnosť obžalovanej, ktorú možno označiť za recidivistku, nie je na mieste na jej prevýchovu pôsobiť iným druhom trestu, ako je nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd na podklade odporu zo strany Okresnej prokuratúry Dunajská Streda vec prejednal na hlavnom pojednávaní a dospel k záveru, že vychádzajúc z okolností daného prípadu a s poukazom na osobu obžalovanej, jej osobné a rodinné pomery, je na jej prevýchovu nutné pôsobiť na ňu nepodmienečným trestom odňatia slobody. Žiada sa uviesť, že zrušeným trestným rozkazom bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmienečným odkladom jeho výkonu so skúšobnou dobou vo výmere 2 (dva) roky.

Obžalovaná v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní vypovedala, že zámerne, napriek vedomosti o povinnosti nastúpiť na výkon trestu, svoju povinnosť nesplnila. Ako dôvod svojho konania uviedla, že mali všetci covid a že má maloleté deti, o ktoré sa musí starať. K tomu súd uvádza, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní vypovedala, že je slobodnou matkou 5 detí, no žije s ich otcom v nehnuteľnosti, ktorá mu patrí. Z uvedeného súd zistil, že obžalovaná má stabilné rodinné zázemie a podporu zo strany otca svojich detí, teda rodinné zázemie, ktoré obžalovanej poskytuje dostatočné sociálne a ekonomické zabezpečenie, a tým aj možnosti na výkon trestu bez ohrozenia starostlivosti o deti, čo mení pohľad súdu na schopnosť a ochotu obžalovanej vykonať uložený trest. Obžalovaná uviedla, že nenastúpila na výkon trestu z dôvodu starostlivosti o deti. Prítomnosť otca detí v spoločnej domácnosti však eliminuje tento dôvod ako ospravedlnenie pre nenastúpenie na výkon trestu. Stabilná rodinná situácia umožňuje,

aby obžalovaná mohla plniť svoje povinnosti voči deťom aj počas výkonu trestu, pričom otec detí môže poskytnúť potrebnú podporu a starostlivosť. Vo vzťahu k dôvodom týkajúcim sa ochorenia covid, ktorým mala byť obžalovaná a celá jej rodina nakazená v čase nástupu obžalovanej do výkonu trestu súd uvádza, že toto tvrdenie nebolo zo strany obžalovanej do vyhlásenia rozsudku súdom prvého stupňa nijakým spôsobom preukázané, navyše samotná obžalovaná deklarovala, že predmetnú skutočnosť súdu neoznámila.

Na tomto mieste konajúci súd zdôrazňuje, že účelom trestu je nielen potrestanie obžalovanej za spáchaný trestný čin, ale aj jej výchova a prevencia pred ďalším porušovaním zákona. Pôvodný trestný rozkaz neodrážal úplný obraz o pomeroch obžalovanej, a preto súd považoval za potrebné upraviť trest tak, aby lepšie slúžil svojmu účelu. Prísnejší trest má za cieľ zabezpečiť, že obžalovaná pochopí vážnosť svojho konania a bude motivovaná dodržiavať zákony v budúcnosti.

Z uvedeného dôvodu neprichádza z pohľadu súdu do úvahy uloženie iného trestu ako nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý je nevyhnutný z hľadiska generálnej prevencie, ale v tomto konkrétnom prípade najmä z hľadiska individuálnej prevencie. S prihliadnutím na uvedené, vychádzajúc zo základnej trestnej sadzby (0 až 2 roky) a so zreteľom na výsledky dokazovania, prihliadajúc i na priznanie skutku obžalovanou, ale i v kontexte jej trestnej minulosti a okolnosti prejednávanej veci považuje súd uložený nepodmienečný trest vo výmere 4 mesiace, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby, za primeraný. Je zjavné, že obžalovaná sa nepoučila z predchádzajúcich podmiennečných trestov. K uvedenej výmere a spôsobu výkonu - nepodmienečne, súd pristúpil najmä v kontexte recidívy zo strany obžalovanej, ktorá sa majetkových trestných činov doteraz dopustil už 3-krát. Všetky vyššie uvedené skutočnosti z hľadiska posúdenia osoby obžalovanej a možnosti jej nápravy svedčia pre záver, že uložený trest je zákonný, adekvátny a plniaci svoj účel. Vzhľadom na doterajší život obžalovanej, kedy v jej prípade ide o špeciálne recidívne konanie a keďže pred spáchaním skutku bola už 3-krát odsúdená za majetkovú trestnú činnosť (prvýkrát odsúdená v r. 2011) a aktuálne má už 3 záznamy v odpise registra trestov (všetky za trestné činy proti majetku), považuje súd nepodmienečný spôsob výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace za dôvodný, primeraný a spravodlivý a naplňajúci účel a zmysel trestu. Trest bol uložený vo výmere 4 mesiace prihliadajúc na postoj obžalovanej k súdnej trestnej činnosti, okolnosti spáchania skutku a spôsobený následok. Zároveň súd v zmyslu konštatovaného a v kontexte závažnosti trestného činu, uložený trest považuje za dostatočný na nápravu obžalovanej, ako i na ochranu spoločnosti pred páchaním trestných činov z jej strany. Takto uložený trest súd považoval za zákonný a spravodlivý, ktorý v prípade obžalovanej plne zodpovedá potrebám tak generálnej ako aj individuálnej prevencie a je dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu.

Iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody by z pohľadu súdu nebol účinný vo vzťahu k obžalovanej, nakoľko bola v minulosti opakovane odsúdená a uložené tresty odňatia slobody nemali na ňu žiaden prevýchovný účinok.

Súd zaradil obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebola obžalovaná vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

S poukazom na všetky skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dunajská Streda do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)
Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.